

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hayır Ey Müftü: Bilakis Hilafet, Allah'ın Ümmete Farz Kıldığı İslam'daki Yönetim Sistemidir

Başkalarının dünyası için ahiretlerini satan ve kendilerinden asla razı olmayan ümmetin düşmanlarını razı etmeye çalışan o şeyhlerin maskesi düşmüştür. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ** “**Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır.**” [Bakara 120] Bu şeyhler, kendilerini yaratan, onlara İslam nimetini bahşeden ve hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan hak sözü söylemeleri için kendilerine azim bir emanet yükleyen alemlerin Rabbini öfkelendirdiler. Oysa Allah onları peygamberlerin varisleri kılmıştı ama onlar Allah'ın kendileri için istediği bu büyük konuma ulaşmayı reddettiler, bu yüzden de İsrailoğullarının hahamları gibi oldular... Böylece onları devirmek için kendilerine karşı ayaklanan ümmetlerini Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yöneten yöneticilerin yanında yer alan, bilakis onların (Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yönetenlerin) meşru yöneticiler olduklarını iddia ettikten sonra ümmetin evlatlarını soğukkanlılıkla öldürmelerini caiz kılan ve ümmetin ayaklanan evlatlarını da gözlerini dahi kırpmadan öldürülmeleri gereken Hariciler olmakla suçlayan bu şeyhlerin -saray mollalarının- maskesi ifşa olmuştur!

Mısır Başmüftüsü Dr. Nazir Ayyad, 25 Mart Salı günü Nas TV'de yayınlanan “Müftünün Sohbeti” programına katılarak şunları iddia etti: “Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem, vefatından sonra belirli bir yönetim sistemi belirlememiş, aksine meseleyi maslahata göre ümmetin içtiğine bırakmıştır ki bu, Raşid Halifelerinin farklı şekillerde seçilmesinde açıkça görülmektedir; bu da yönetim şeklinin sabit olmadığına, bilakis ümmetin lehine gerçekleşecek şekilde değiştiğine delalet etmektedir.”

Ve şunu da iddia etti: “Kur'an ve sünnette belirli bir yönetim şeklini vacip kılan kesin nâsslar yoktur ve İslam, donuk siyasi bir model dayatmamış, aksine adalet, emanetlerin eda edilmesi ve insanların maslahatları gibi temel değerler ortaya koymuştur.”

Oysa müftünün, İmam Müslim'in Sahih'inde Nâfi kanalıyla rivayet ettiği şu hadisi görmesi yeterli değil midir ki Nâfi şöyle demiştir: İbn Ömer bana, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dediğini işittiğini söyledi: **مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةِ لِقَىٰ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ، وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً** “**Her kim itaatten elini çekerse, kıyamet gününde Allah'a hiçbir hücceti olmadığı halde kavuşur. Ve her kim de boynunda bir biat halkası olmadığı halde ölürse, cahiliye ölümü ile ölmüş olur.**” Veya Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle dediği hadisi: **إِنَّمَا الْإِمَامُ حُنَّةٌ يُفَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَىٰ بِهِ** “**İmam bir kalkandır. Onun ardında savaşılar, onunla (tehlikelerden) korunulur.**” Ya da Müslim, Ebu Hazim'den şöyle dediğini rivayet etmiştir: Ebu Hureyre'nin yanında beş yıl kaldım ve ondan Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle dediğini işittiği hadisi: **كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْتُمُونَ** “**İsrail oğullarını nebilir siyase ederlerdi (yönetirlerdi). Bir nebi öldüğünde onu başka bir nebi takip ederdi. Benden sonra nebi yoktur, fakat birçok halife olacaktır.**” Oradakiler dediler ki: Bu halde bize ne yapmamızı emredersiniz? Dedi ki: **فُوا بِبَيْعَةٍ**

“**İlk biat edilene vefakâr olun ve onlara haklarını veriniz. Çünkü Allah onlara da yönettikleri insanlara da haklarını soracaktır**” Ya da İbn Abbas'ın Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle dediğini rivayet ettiği şu hadisi: **“Kim emirinde hoşlanmadığı bir şey görürse, ona sabretsin. Zira insanlardan, yönetimden bir karış da olsa dışarı çıkan bir kişi yoktur ki, onun o hal üzere ölümü cahiliye ölümü olmasın”**

Eğer tüm bunlar yeterli değilse, o zaman El-Ezher'in âlimler zümresinden çıkardığı selefi Şeyh Ali Abdu'l-Razık'a itibar etsin; çünkü o da, kendisinin dinin ikame edilmesi ve tüm dünya ve ahiret işlerinde şeriatın hükümlerinin uygulanmasının bağlı olduğu Hilafet meselesi gibi büyük bir meseleyi inkar ettiği gibi inkar etmiş olup müftünün şu meşhur kaideyi bilmemesi düşünülemez: **(Vacibin Ancak Kendisi ile Tamamlandığı Husus da Vacibtir)**. Nitekim el-Ezher Kıdemli Âlimler Konseyi, Ali Abdül Razık'ı yargılamış, onu âlimler zümresinden çıkarmış ve Şerî Kadılık gibi görevinden azletmiş ve ona, "El-İslâm ve Usulu'l-Hüküm" kitabı ve sapkın yazarı da dahil altı suçlama yöneltmiş olup kitabın şunlara neden olduğunu söylemiştir:

1- Din, Peygamber'in cihadının, sadece din ya da daveti dünyaya tebliğ etme yolunda değil, kralın yolunda olmasını da engellemez.

2- Peygamber dönemindeki yönetim sisteminin, belirsiz, muğlak, karışık, eksik ve kafa karıştırıcı olarak kabul edilmesi.

3- Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in misyonunun, şeriatı, yönetim ve uygulamadan soyutlanmış bir şekilde tebliğ etmek olarak kabul edilmesi.

4- Sahabenin, bir imam tayin etmenin vacip olduğu ve ümmetin din ve dünya işlerini yürütecek birine sahip olması gerektiği yönündeki icmâını inkar etmek.

5- Yargının, şerî bir görev olduğunu inkar etmek.

6- Ebu Bekir ve ondan sonraki Raşid Halifelerin hükümetinin, dîni olmayan bir hükümet olarak kabul edilmesi.

Peki Dr. Nazir Ayyad'ın söyledikleri, Şeyh Ali Abdu'l-Razık'ın içine düştüğü durumdan farklı mıdır?! Şeyet el-Ezher dün olduğu gibi bugün de aynı olsaydı, o ve onun gibiler bu sözleri söylemez, Allah'tan korktukları gibi O'na yaraşır şekilde korkarlar ve O'nun dinini, yönetim gibi büyük bir meseleyi ihmal etmekle, onu terk etmekle ve sanki yönetimin İslam'ın hayattaki varlığının bağlı olmadığı marjinal bir meseleymiş gibi ümmete açıklamamakla suçlamazlardı!

Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sadece insan ile Rabbi arasındaki ilişkiyi ve akideler ve ibadetler gibi bunu kapsayan şeyleri açıklamanın yanı sıra güzel ahlak ve faziletlerine davet etmek için gönderildiğini ve aynı zamanda onun ümmetini gözetken bir yönetici ve gözetici (çoban) olmadığını iddia eden kimse kibirli kimsedir. Bilakis Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem insanlığın tanıdığı en büyük bir siyasetçidir. Zira o, bir devlet kurmuş olup bu herhangi bir devlet değildir. Aksine kelimenin tam anlamıyla bir devlettir, anayasasını Allah'ın Kitabı'ndan ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetinden alan bir devlettir, devlet başkanlığı ve yöneticiliğini, valiler ve işçiler tayin eder, insanlar arasındaki anlaşmazlıkları çözen kâdılar atayan, İslam risaletini taşımak için ordulara liderlik eden, tümenlere ve bölüklere komutanlar atayan, gazvelerden herhangi bir gazveye çıktığında kendi adına

insanların işlerini üstlenecek birini tayin eden, para zenginler arasında dolaşan bir devlet olmasın diye paraları insanlar arasında hakkıyla dağıtan, krallara ve emirlere mektuplar gönderen ve onlardan mektuplar alan Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in temsil ettiği siyasi varlığa sahip olan bir devlettir. Eğer bunlar bir devletin amellerinden değil de o zaman nedir ey laikler?

Hidayet üzere olan Raşid Halifeler, Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ardından insanları saptıran cahillerin istedikleri gibi bir devlet kurmadılar ve kendi nefislerinden de hiçbir şey icat etmediler, aksine Kerim Rasulleri Sallallahu Aleyhi ve Sellem tarafından kurulan ve onlara gecesı gündüzü gibi apaçık olan bir yol bırakan mütekamil bir şekilde inşa edilmiş sağlam temelleri olan bir devlet teslim aldılar; yani tüm mesele, onların teslim aldıkları devletin, nübüvvet devleti olmasıdır. Sahabelerin devletlerine gelince; peygamberleri onu Hilafet olarak adlandırmış, ilk döneminde Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi olmuş ve bunun ardından da ısırcı meliklere dönüşmüştür; bu ise onun sisteminde bir kusur olduğu için değil, ancak onun beşeri doğasından dolayıdır. Zira Hilafet, ilahi ve meleksi bir devlet değildir, bilakis yanlış ve hatadan masum olmayan insanlar tarafından yönetilen beşeri bir devlet olup devlette meydana gelen kusurları düzeltme imkanı, devletin cihazlarında, muhasebe yöntemlerinde, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma yöntemlerinde, Kur'an okulundan mezun olan adamlarda ve İslam ideolojine dayalı siyasi partilerde mevcuttur. Dolayısıyla şayet nefisler ıslah olur ve azimler de güçlü olursa Raşid yönetim sisteminin, yani Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Nübüvvet Minhacı üzere Reşidi Hilafetin geri dönüşüyle ilgili müjdesinin geri dönüşü kolay bir iştir.

Mısır Başmüftüsü'nün iddia ettiği gibi "modern ulusal devlet, şeriatın maksatlarını gerçekleştirdiği ve hak ve özgürlükleri koruduğu sürece İslami yönetim sistemlerinin meşru bir uzantısı" nasıl olabilir? Allah'ın Rasülü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in zorba krallık olarak nitelendirdiği bir devlet, nasıl olur da İslami yönetimin meşru bir uzantısı olabilir? Bu insan yapımı sistemlerin getirmiş olduğu hangi maksatlar, hangi haklar ve hangi iyilikler vardır Allah aşkına?

Hilafet sistemi, Allah'ın ümmetin üzerine farz kıldığı şerî bir hüküm olup ümmet onun gölgesinde asırlarca yaşamış, ümmet ondan başkasını bilmemiş ve Hilafet Devleti, asırlarca dünyanın ilk devleti ve dünyanın çiçeği olarak kalmıştır. Nitekim küfür devletleri ümmetin üzerine üşüşüp onun devletini yıkınca ümmet, Allah'ın hakkında bir sultan indirmedığı sistemlerle, yani yöneticileri kötü ve doğunun ve batının ajanları olan yöneticilerin olduğu necis insan yapımı sistemlerle sınanmış ve ümmet bunların gölgesinde tek bir mutlu gün görmediği gibi gerçek bir yardım günü ve yenilgi üstüne yenilgiden başka bir şey de görmemiştir. Ayrıca bu insan yapımı rejimlerin altında ümmetin heybeti kaybolmuş, servetleri yağmalanmış, onurları çiğnenmiş ve Müslümanlar, alçakların sofrasında gözeticisi ve koruyucusu olmayan yetimler gibi olmuştur. Nitekim bu insan yapımı rejimlerin, Filistin'de ümmetin evlatlarını öldürmesine, yerinden edip tehcir etmesine rağmen maymun ve domuzların kardeşleriyle nasıl iş birliği yaptıklarını ve Müslümanların onurunun ve hurumatlarının ihlal edildiğini gördükleri halde kollarını bile kıpırdatmadıklarını bizzat kendi gözlerimizle gördük. Peki şayet Hilafet Devleti bugün mevcut olsaydı, Yahudiler Gazze'deki halkımıza saldırmaya cesaret edebilirler miydi?!

Temiz ve necaset arasında bir karşılaştırma nasıl da doğru bir şekilde yapılırdı; o halde ne oluyor size, ne biçim hüküm veriyorsunuz?!

Şüphesiz Hilafetin, dini bir makam ve şeriatın sahibi Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e niyabeten olmadığını iddia etmek, tahtlarını ve çarpık koltuklarını korumak için dini ve onun bazı sapkın alimlerini kalkan olarak kullanan ve Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafeti kurarak Allah'ın indirdikleriyle yönetecek olan bir yönetimi yeniden tesis etmek için çalışan her muttaki ve saf Müslümanı korkutan ve onları bazen Harici, bazen fitneci ve fesatçı olan bir davetçi, bazen de yargılanmadan öldürülmeyi hak eden bir terörist şeklinde en iğrenç vasıflarla tasvir eden mevcut yöneticilerin çıkarınadır. Ancak tüm bu karşıt ve saptırıcı iddialar, kendilerini hak davete adanmış bu adamları, Allah kendilerine ve ümmetlerine Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafeti kurmayı bahşedinceye kadar ilerlemekten ve Allah'ın rızasına nail olmak için acele etmekten vazgeçiremeyecektir.

Sık sık tekrarlanan, Halife'nin seçilmesi için belirlenmiş sabit metodun olmadığı dair argümanına gelince; bu, ümmeti, İslam'a yönelişinden ve Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti kurarak şeriatının iktidar olmasından saptırmaya yönelik başarısız bir girişimden başka bir şey değildir. Zira Halife'yi seçmenin metodu bilinmekte olup meçhul değildir; bu metod ise Hilafet makamı için adaylardan çoğunluğu alan kişiye biat etmektir. Peki bunlar ve benzerleri, Ebu Bekir Radiyallahu Anh'ın Sakife'de nasıl seçildiğini bilmiyorlar mı? Sa'd bin Ubade, Ebu Ubeyde ve Ömer (Allah hepsinden razı olsun) de dahil olmak üzere dört adaydan biri olup mesele Ebu Bekir için istikrar bulmasının ardından sonra ertesi gün Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ona itaat biati yapılmadı mı; şayet Sakife'de yaşananları anlamakta sorun yaşamışlarsa, o zaman Osman Radiyallahu Anh'ın altı aday arasından nasıl seçildiğini anlamakta sorun yaşamazlar; zira Abdurrahman bin Avf, Ali ile Osman arasında dönen terazinin kefesi, mescitte Kitap, Sünnet ve Ebu Bekir ile Ömer Radiyallahu Anhuma'nın ve Allah Rasulü'nün tüm ahabının üzerinde ittifak ettiği şey üzerine Osman'a biat etme yönünde ağır basıncaya kadar iki gece boyunca kadın erkek Medine halkının görüşünü almıştır.

Hilafet farz olup İslam düşünürü ya da saray mollalarının iddiaları bizi bundan caydıramayacaktır; dolayısıyla bizim istediğimiz Hilafet, ısırtıcı bir krallık ya da IŞİD'in Hilafeti gibi deforme olmuş ve çarpıtılmış bir Hilafet değil, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafettir. Zira ümmeti içine düştüğü yoksulluk, yoksunluk, kaos ve birbirini takip eden krizler bataklığından kurtaracak olan sadece Raşidi Hilafet olduğu gibi aynı zaman o, ümmetin kesinlikle etrafında toplanacağı büyük bir projedir; çünkü bu, onların görmezden geldiği ümmetin hadaratını ve tarihini oluşturmasının yanı sıra uyulması vacip olan ve gerçekleşmesi uğruna en değerli şeylerin feda edilmesi gereken şerî bir hükümdür.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Hamid Abdulaziz**